

også i forhold til de øvrige faggrupper, som social- og sundhedsassistenterne samarbejder med. De er væsentlige at få belyst, da vi ved, at social- og sundhedsassistenterne ofte har svære arbejdsbetingelser, både hvad angår tid, og hvad angår problemer med at få lov til at bruge de kompetencer, som uddannelsen berettiger dem til.

Disse områder synes vi i Dansk Folkeparti at det vil være oplagt at tage op under de kommende drøftelser om en kvalitetsreform, hvor vi forhåbentlig kan komme frem til en bedring af arbejdsbetingelserne for social- og sundhedsassistenter og andre sundhedsfaglige grupper og dermed øge den anseelse, som assistenterne og andre offentligt ansatte rettelig fortjener.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger. Først fru Lone Møller.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge fru Karin Nødgaard, om det, Dansk Folkeparti lægger op til, er, at vi nu skal etablere en helt ny uddannelse. Sådan lød det nærmest for mig.

Så vil jeg gerne spørge, om ikke fru Karin Nødgaard kender indholdet af social- og sundhedsassistentuddannelsen, og hvilke kompetencer man har på nuværende tidspunkt. For jeg tror ikke på, at vi løser problemerne ved bare at lave en helt ny uddannelse. Uddannelsen fejler ikke noget. Problemet er, at man ikke bruger de kompetencer, som de allerede får i den bestående uddannelse.

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Jeg mener absolut ikke, at det er et krav, at der skal ændres på selve uddannelsens indhold. Jeg mener bare, at der er så mange aspekter, som vi skal ind at kigge på. Dermed vil jeg også sige, at vi skal sikre, at de kompetencer, som social- og sundhedsassistenterne har, bliver udnyttet til fulde – det synes jeg også jeg prøvede at beskrive i mit indlæg.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Igen vil jeg gerne henvise til Kjeld Møller Pedersens 100-dages-udvalg, som jo klart viser, at der ikke er de store barrierer, men at det er holdnin-

gen i sundhedsvæsenet, som gør, at man ikke bruger de kompetencer, der er.

Mener fru Karin Nødgaard, at ved at have et udvalg, hvor vi igen sætter os ned og finder ud af, at problemet er, at man fra de ledende sygeplejerskers og det ledende personales side ikke bruger kompetencerne ordentligt, vil vi nå et skridt videre?

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Når jeg afslutter mit indlæg med at sige, at vi har de her trepartsforhandlinger, der skal i gang, og som ministeren også var inde på, er det, fordi jeg mener, at det så netop vil være oplagt at komme ind på det under dem, sådan at social- og sundhedsassistenterne får lov til at bruge de kompetencer, og så de ikke ligesom bliver holdt tilbage i at gøre det af de andre faggrupper, som de samarbejder med.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Nu fik vi trepartsforhandlingerne på bordet igen, så jeg vil da gerne spørge, om det var en næsten klar opfordring til, at hvis de faglige organisationer kommer under trepartsforhandlingerne og beder om en autorisation til social- og sundhedsassistenterne, så vil fru Karin Nødgaards forhandlere råde regeringen til, at det er meget klogt at lytte til dem.

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Jeg mener generelt, at det er meget klogt at lytte til andre mennesker ud over at lytte til politikerne på Christiansborg. Så selvfølgelig skal man tage det, som de forskellige parter har at sige, med som en del af de forhandlinger, der vil komme.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Så kunne det måske være meget hjælpsomt, hvis vi her i Folketinget sådan udtrykte nogle holdninger til, hvorfor vi synes, at en autorisation er vigtig. Så kan vi lave et udvalgsarbejde, som bliver en mere og mere klar opfordring til regeringen om, at hvis de ikke vil lave lovforslaget alene som en konklusion af en debat her i salen, så kan det være, at de kan lave det som en konklusion i kraft af noget andet.